

МОТИВИ от 24.01.2022 г.,
към Решение № 122/13.01.2022 г.,
постановено по АНД № 8424/2021 г. по описа на ПРС, 25 н.с.

Производството е по реда на чл. 375 и следващите от НПК.

С Постановление с вх. № 81484 от 31.12.2021 г. по описа на РС-Пловдив, РП-Пловдив е внесла в РС-Пловдив материалите по досъдебно производство № 1917/2020 г. по описа на Сектор „Разследване на престъпления по транспорта“ при ОД на МВР, град Пловдив, водено срещу обвиняемия Д. Л. С., ЕГН: ***** за това, че:

*на 15.01.2020 год. в гр. Пловдив, при управляване на моторно превозно средство – автобус марка „Ман“ модел „Лайънс Сити“ с регистрационен № *** е нарушил правилата за движение:*

- чл.20 ал.1 от ЗДвП - „Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват“,

- чл.68 ал.2 от ЗДвП – „ Водачът на пътното превозно средство от редовните линии за обществен превоз на пътници е длъжен да осигурява възможност за безопасно качване и слизане на пътниците“,

*и по непредпазливост е причинил средна телесна повреда на М. Н. Д. ЕГН ******, изразяваща се в счупване на лявата седалищна кост (счупване на долното рамо на лявата срамна кост), довело до трайно затрудняване движенията на левия долен крайник – престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „б“, предл. 2-ро вр. чл. 342, ал. 1, предл. 3-то от НК.*

В съдебно заседание представителят на РП-Пловдив поддържа горното предложение, като изразява становище, че обвинението е доказано по несъмнен начин и са налице предпоставките на чл. 78а НК за освобождаване на обвиняемия С. от наказателна отговорност с налагане на административно наказание, като предлага на същия да бъде наложено административно наказание в минимален размер, без същият да бъде лишаван от право да управлява МПС.

Обвиняемият, Д. Л. С., не оспорва обвинението, признава вината си и моли за справедливо наказание.

Неговият защитник, адв. В. В., също не оспорва обвинителната теза и моли спрямо подзащитния му да бъде постановено решение, с което да му се наложи минимално административно наказание.

От фактическа страна се установява следното:

Обвиняемият, Д. Л. С., е роден на ***г. в ..., ***, български гражданин, средно образование, женен, работи като ***, неосъждан, с настоящ адрес: ... и адрес за призоваване:

Обвиняемият Д. Л. С. бил правоспособен водач на моторно превозно средство, с придобити категории С, В, DE, М, D, АМ, ТКТ, BE, CE и притежавал валидно СУМПС № ..., издадено на 11.01.2012 г. от МВР Пловдив /валидно до 11.01.2022 г./.

Съгласно трудов договор № ... г. обвиняемият С. работел като *** на а... в градския транспорт към дружеството „Автобусни превози Пловдив“ ЕООД гр. Пловдив, представлявано от П. А. П. На 23.03.2017 г., обвиняемият бил запознат с длъжностната му характеристика като *** на автобус, която му била и връчена. При изпълнение на трудовите си задължения в градския транспорт, по редовна линия за обществен превоз на пътници, обвиняемият управлявал автобус марка „Ман“ модел „Лайънс Сити“ с регистрационен № *** /вкл. и на 15.01.2020 г./, който бил собственост на „Уникредит Лизинг“ ЕАД - клон Пловдив и ползван от „П. А. БГ“ ЕООД гр. Пловдив.

На 15.01.2020 г., след проверка за употреба на алкохол, която била отрицателна, в 15:12 часа, обвиняемият Д.С. започнал смяната си като *** на автобус марка „Ман“, модел „Лайънс Сити“ с регистрационен № ***, който се движел по маршрута на линия № 1 в гр. Пловдив. Като к. в автобуса била на смяна свидетелката Е. Д. Б. Около 17:15 часа, автобусът преминавал по ул. „Македония“ в гр. Пловдив, като се движел със скорост 38 км/ч. Времето било сухо, светло и с ясна видимост. Като пътник в автобуса се возела свидетелката М. Н. Д.. Тя била правостояща, пред средна врата, наред с други правостоящи пътници. Приближавайки спирка № 41, намираща се на бул. „Македония“, № 55 в гр. Пловдив, свидетелката се приготвила да слиза, като застанала на площадката пред самата врата. Автобусът намалил скоростта си до 23 км/ч, като поради наличие на пречеща паркирана кола, обвиняемият С. спрял автобуса пред спирката, на пътното платно, тъй като не можел да влезе в разширението за автобуси. При отваряне на вратите на спрелия автобус от страна на ***, вратата пред свидетелката Д. се откrehнала съвсем леко около 30 см, след което се затворила. После се отворила изцяло. При това свидетелката М.Д. тръгнала да слиза и стъпила с десния си крак на асфалта. В този момент обаче, след 11 секундното си спиране, водачът С. потеглил с автобуса, несъобразявайки пътната обстановка, вкл. обстоятелството за съобразяване на движението на автобуса със слизащата пътничка Д., при което тя загубила равновесие и паднала напред и наляво на пътното платно, с лице на пътната настилка. При това настъпил удар в лявата част на тялото ѝ и получила травматични увреждания. При падането на жената се развикали хора и автобусът, който бил достигнал 6 км/ч, преустановил движението си 2 секунди след потеглянето. Виковете на хората предизвикали вниманието и на стоящия на спирката - свидетелят П. А. И., който погледнал към мястото и видял падналата жена. Обвиняемият С. също отишъл до падналата жена, като видимо не видял наранявания. Тя не казала нищо и той останал с впечатлението, че е добре, извинил се в

присъствието на свидетеля И. и продължил движението си по маршрут. Случайни хора помогнали на пострадалата да се изправи и с помощта на свидетеля И., тя седнала на спирката. Тогава свидетелката Д. се обадила от телефона си на дъщеря си да я вземе, тъй като не можела да ходи. Не било иницирано обаждане на телефон 112. Дъщерята на пострадалата я взела от спирката и я закарала в Спешен кабинет на УМБАЛ „Свети Георги“ гр.Пловдив, където била прегледана и ѝ били направени изследвания, вкл. ренгеново. На медицинските лица им станало известно, че свидетелката Д. е пострадала при пътно- транспортно произшествие, при което сигнализирали в полицията. Така около 18:30 часа, на 15.01.2020год., в болничното заведение били изпратени свидетелите Г. Х. Х. и И. Н. Н.- п. с. от сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР гр.Пловдив, които били на смяна за времето от 09:00 часа до 21:00 часа. На място посочените свидетели разговаряли с пострадалата, която им обяснила, че е паднала от автобус по линия № 1, поради прибързаното потегляне на водача по време на слизането ѝ. За случая служителите изготвили докладна записка, която била повод за образуване на преписка в Сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР гр.Пловдив. Впоследствие, след 10 дни, поради непреминаващите болки, свидетелката Д. посетила ортопед и ѝ била направено допълнително ренгеново изследване. По така образуваната преписка, от с. на Сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР гр.Пловдив - Г. Д., на 18.02.2020год. бил съставен Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 2020-1024-272, както и План- схема.

Настоящото наказателно производство било образувано, на основание чл.212 ал.1 от НПК, с Постановление на Районна прокуратура гр.Пловдив от 27.02.2020 г.

В хода на разследването била назначена **съдебно-медицинска експертиза** по писмени данни, а впоследствие и **повторна комплексна съдебно-медицинска експретиза** по писмени данни - № П-132/2021год, /изготвена от д-р Б. П. - с. л. и д-р Д. П. - с. по о. и т/. Видно от заключението на повторната комплексна съдебно-медицинска експретиза на М. Н. Д. при цитираното по-горе настъпило ПТП на 15.01.2020 г. е било причинено: контузия в областта на лявата тазобедрена става; кръвонасядания на дясната длан и седалището вляво; охлузване на левия лакът; счупване на лявата седалищна кост (счупване на рамус инфериор осис пубис синистра - долното рамо на лявата срамна кост). Вещите лица сочат, че на дигностичната снимка от 15.01.2020 г. на лявата тазобедрена става много трудно се вижда неразмествена фрактура рамус инфериор осис пубис синистра, което на пръв поглед е почти сигурно, че ще се пропусне. На следващата снимка след 10 дни, се вижда същата фрактура, на същото място, но с лека дислокация от 3-4 мм, която е станала в резултат на натоварване на крайника. Механизмът на причиняването на фрактурата (счупването) на рамус инфериор осис пубис синистра (счупване на долното рамо на лявата срамна кост) се е получило по индиректен механизъм- предаване на силата от травмата в областта на трохантерния масив през тазобедрената става към таза. Останалите травми:

кръвонасядания в областта на дясната длан и седалището вляво и охлузването на левия лакът са получени по директен механизъм и са резултат от падането върху пътната настилка. Счупването на долното рамо на лявата срамна кост е причинило на М. Н. Д. - трайно затрудняване на движението на левия долен крайник, по смисъла на чл.129 от НК, за повече от 30 дни (за около 2-3 месеца) от датата на травмата. Останалите травматични увреждания (кръвонасяданията и охлузването) са причинили на пострадалата М. Н. Д. - болка и страдание, по смисъла на чл.130, ал.2 от НК, за около 3-5 дни от датата на травмата.

За определяне механизма на произшествието и причините, довели до настъпването му е била назначена и изготвена **Автотехническа експертиза**, а впоследствие и **повторна тройна Автотехническа експертиза**. Съгласно заключението на вещите лица от тройната Автотехническа експертиза: Автобус марка „Ман“ модел „Лайънс Сити“ с регистрационен № *** се движил по ул.„Македония“ със скорост 38 км/ч. При приближаването на спирка № 41 е намалил скоростта до 23 км/ч, след което автобусът се установил в състояние на покой - 0км/ч. Времето през което превозното средство е било в състояние на покой след първоначалното спиране, е 11 секунди. Автобусът отново е потеглил, достигайки скорост от 6 км/ч и 2 секунди по-късно отново преустановява движението си за период с продължителност 58 секунди, като след това автобусът е продължил движението си по маршрута. Според експертизата ударът е настъпил в лявата част на тялото на пътничката М. Н. Д.. В анализираната ситуация водачът на автобуса - Д. Л. С., е имал техническа възможност да предотврати настъпването на произшествието, ако беше възприел правилно пътната обстановка и бе съобразил движението на автобус марка „Ман“ модел „Лайънс Сити“ със слизащите и качващите се в него пътници. От техническа гледна точка най-вероятен бил следният механизъм за настъпване на изследваното произшествие: На 15.01.2020 г., около 17:15 часа, на ул.„Македония“ в гр. Пловдив, М. Н. Д. е била пътник в автобус марка „Ман“ модел „Лайънс Сити“ с регистрационен № ***, управляван от водача Д. Л. С. В района на автобусна спирка № 41 автобуса спрял на платното за движение за слизване и качване на пътници. След отварянето на вратите в района на автобусна спирка № 41, автобусът е потеглил, в момент когато М. Н. Д. е слизала през средната врата на автобуса и вече е била с десния си крак стъпила на асфалта, при което е загубила равновесие и е паднала напред и наляво с лице на пътната настилка. След падането на пътничката от автобуса той е спрял, след което е потеглил от зоната на местопроизшествието по обичайния си маршрут. Според експертите, причина за настъпилото произшествие в изследваната хипотеза е, че водачът на автобуса - Д. Л. С., не е възприел правилно пътната обстановка, при което не е съобразил движението на автобус марка „Ман“ модел „Лайънс Сити“ със слизащите и качващите се в него пътници. Автобус марка „Ман“ модел „Лайънс Сити“ може да потегли с отворени врати и затварящи се врати, ако системата за

ограничено потегляне на автобус с отворени врати е изключена. В компютъра на автобуса не се записват данни за разплombsирането на системата за ограничено потегляне на автобуса при отворени врати.

Предвид събраните доказателства било прието от органите на ДП, че настъпилото пътнотранспортно произшествие е в резултат на допуснати от обвиняемия Д. Л. С. нарушения на Закона за движение по пътищата и в частност на следните разпоредби:

- чл. 20, ал. 1 от ЗДвП - „Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват“,

- чл. 68, ал. 2 от ЗДвП - “Водачът на пътното превозно средство от редовните линии за обществен превоз на пътници е длъжен да осигурява възможност за безопасно качване и слизание на пътниците“.

Предвид горното е било образувано досъдебното наказателно производство.

Горната фактическа обстановка, описана в постановлението на РП, която изцяло се възприема и от настоящия съдебен състав, се намира в отношение на пълно съответствие с събраните по делото доказателства – писмени (Протоколи за разпити на свидетели и обвиняем, Справка АИС „Български документи за самоличност“, Справка в централна база – КАТ за нарушител/водач, Протокол за оглед на местопроизшествие и приложен към същия Фотоалбум и Скица, Протокол за оглед на ВД, Справка съдимост, Характеристична справка, Докладни записки и други справки) и гласни такива (показанията на разпитаните по делото свидетели), които съдът кредитира изцяло като обективни, логични и неопровергани от целокупния доказателствен материал. Същите се подкрепят и от обясненията на обв. С., който не оспорва описаната в постановлението РП и възприета от настоящия съдебен състав фактическа обстановка, като изцяло признава вината си.

Съдът кредитира и коментираните по-горе заключения на изготвените по делото съдебномедицински и автотехнически експертизи, като компетентно изготвени от лица, разполагащи с необходимата професионална компетентност, същите са неоспорени и се оценяват като обективни, пълни, ясни и даващи отговор на поставените въпроси, поради което са годно доказателствено средство за обосноваване на настоящия съдебен акт. Поради тези съображения съдът изцяло възприе и предложения в автотехническите експертизи механизъм на настъпилото ПТП, който в най-пълна степен кореспондира и с посочения такъв от свидетелите и обвиняемия, както и посоченото в съдебно-медицинската експертиза относно характера на телесната повреда.

Настоящият съдебен състав намира, че съвкупният доказателствен материал е в пълно съответствие с направените самопризнания от обвиняемия С., поради което в конкретния случай не се налага самостоятелното обсъждане на доказателствата по делото, доколкото липсва спор както по

фактите, изложени в обстоятелствената част на постановлението на РП за освобождаване от наказателна отговорност, които включват всички съставомерни признаци на инкриминираното деяние, така и по правната страна на деянието.

Така установената фактическа обстановка и анализът на събраните по делото доказателства обуславят следните правни изводи:

При така установената неосъменен начин фактическа обстановка, съдът счита, че с деянието си обвиняемият Д. Л. С. е осъществил, както от обективна, така и от субективна страна състава на престъплението по чл. 343, ал. 1, б. „б“, пр. 2, вр. чл. 342, ал. 1 НК, а именно:

*на 15.01.2020 год. в гр. Пловдив, при управление на моторно превозно средство – автобус марка „Ман“ модел „Лайънс Сити“ с регистрационен № *** е нарушил правилата за движение:*

- чл.20 ал.1 от ЗДвП - „Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват“,

- чл.68 ал.2 от ЗДвП – „ Водачът на пътното превозно средство от редовните линии за обществен превоз на пътници е длъжен да осигурява възможност за безопасно качване и слизане на пътниците“,

*и по непредпазливост е причинил средна телесна повреда на М. Н. Д. ЕГН *****, изразяваща се в счупване на лявата седалищна кост (счупване на долното рамо на лявата срамна кост), довело до трайно затрудняване движенията на левия долен крайник.*

От обективна страна:

Фактът на допуснатите нарушения по ЗДвП се установява по неосъменен начин от показанията на разпитаните по делото свидетели, от Протокола за оглед на местопроизшествие и приложените към него Скица и Албум за посетено местопроизшествие, JPS разпечатка с движението на автобуса на процесните дата и час, а също така и от заключението на изготвените по делото автотехнически експертизи. По делото се установи, че обв. С. е бил водач на автобус марка „Ман“ модел „Лайънс Сити“ с регистрационен № ***. Около 17:15 часа, на ул. „Македония“ в гр. Пловдив, М. Н. Д. е била пътник в посочения автобус. В района на автобусна спирка № 41 автобуса спрял на платното за движение за слизане и качване на пътници. След отварянето на вратите в района на автобусна спирка № 41, автобусът е потеглил, в момент когато М. Н. Д. е слизала през средната врата на автобуса и вече е била с десния си крак стъпила на асфалта, при което е загубила равновесие и е паднала напред и наляво с лице на пътната настилка. След падането на пътничката от автобуса той е спрял, след което е потеглил от зоната на местопроизшествието по обичайния си маршрут. Според категоричното и неоспорено заключение на експертите, което съдът кредитира като обосновано и съответстващо на доказателствата по делото, причина за настъпилото произшествие, че обв. С., като водач на автобуса, не е възприел

правилно пътната обсктановка, при което не е съобразил движението на автобус марка „Ман“ модел „Лайънс Сити“ със слизащите и качващите се в него пътници. По този начин същият е допуснал нарушение на следните административни разпоредби:

- чл.20 ал.1 от ЗДвП - *„Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват“*,

- чл.68 ал.2 от ЗДвП – *„ Водачът на пътното превозно средство от редовните линии за обществен превоз на пътници е длъжен да осигурява възможност за безопасно качване и слизване на пътниците“*,

Фактът на причинената телесна повреда, механизмът на причиняването ѝ и причинно-следствената ѝ връзка с процесното ПТП се установява от показанията на разпитаните по делото свидетели, и най-вече от заключението на изготвените по делото съдебно-медицински експертизи, кредитирани от настоящия съдебен състав като компетентно изготвени и неоспорени от страните. Според заключенията на М. Н. Д. при цитираното по-горе настъпило ПТП на 15.01.2020 г. е било причинено: контузия в областта на лявата тазобедрена става; кръвонасядания на дясната длан и седалището вляво; охлузване на левия лакът; счупване на лявата седалищна кост (счупване на рамус инфериор осис пубис синистра - долното рамо на лявата срамна кост). Вещите лица сочат, че на дигностичната снимка от 15.01.2020 г. на лявата тазобедрена става много трудно се вижда неразмествена фрактура рамус инфериор осис пубис синистра, което на пръв поглед е почти сигурно, че ще се пропусне. На следващата снимка след 10 дни, се вижда същата фрактура, на същото място, но с лека дислокация от 3-4 мм, която е станала в резултат на натоварване на крайника. Механизмът на причиняването на фрактурата (счупването) на рамус инфериор осис пубис синистра (счупване на долното рамо на лявата срамна кост) се е получило по индиректен механизъм - предаване на силата от травмата в областта на трохантерния масив през тазобедрената става към таза. Останалите травми: кръвонасядания в областта на дясната длан и седалището вляво и охлузването на левия лакът са получени по директен механизъм и са резултат от падането върху пътната настилка. Счупването на долното рамо на лявата срамна кост е причинило на М. Н. Д. - трайно затрудняване на движението на левия долен крайник, по смисъла на чл.129 от НК, за повече от 30 дни (за около 2-3 месеца) от датата на травмата. Останалите травматични увреждания (кръвонасяданията и охлузването) са причинили на пострадалата М. Н. Д. - болка и страдание, по смисъла на чл.130, ал.2 от НК, за около 3-5 дни от датата на травмата.

Механизмът на процесното ПТП се установява от заключението на изготвените по делото автотехнически експертизи, от изисканата от работодателя на обвиняемия JPS разпечатка с движението на автобуса на процесните дата и час от показанията на разпитаните по делото свидетели, както и от обясненията на обвиняемия. Според заключенията обв. С., като водач на автобуса, не е възприел правилно пътната обсктановка, при което не

е съобразил движението на управлявания от него автобус със слизащите и качващите се в него пътници. Съдът кредитира тези заключения и възприема изцяло предложения в тях механизъм за настъпване на ПТП, доколкото същият кореспондира в най-пълна степен както с показанията на свидетелите, така и с обясненията на обв. С. и наличните по делото Протокол на оглед, Скица и Фотоалбум.

От субективна страна

Деянието е извършено непредпазливо, при небрежност като форма на непредпазлива вина, тъй като обв. С. не е целял и не е предвиждал настъпването общественоопасните последици на причиненото от неговото поведение деяние, но в конкретната ситуация е бил длъжен да ги предвиди и е могъл да стори това. Този извод се обосновава от данните по делото, че обвиняемият е разполагал с възможност и достатъчно време да съобрази движението на управлявания от него със слизащите и качващите се в него пътници. Така, същият не е взел предвид обстоятелство (слизащ пътник), което е могъл и е бил длъжен да може да предвиди, като по този начин същият, нарушавайки цитираните по горе правила за дживенир по пътищата, е допуснал настъпването на падане на пътник на пътното платно от автобуса – пострадалата Д., в резултат на което е настъпило травматично увреждане за последната. Настъпването на това падане, въпреки обективните възможности на обвиняемия да изчака със затварянето на вратите и потеглянето на автобуса, обосновава и извода, че в случая реакцията на обвиняемия не е била адекватна. Последното се потвърждава и от експертното становище на вещите лица, според което причина за настъпилото произшествие е, че водачът на автобуса - Д. Л. С., не е възприел правилно пътната обстановка, при което не е съобразил движението на автобус марка „Ман“ модел „Лайънс Сити“ със слизащите и качващите се в него пътници.

Предвид това съдът прие, че в случая е налице виновно, непредпазливо поведение от страна на обвиняемия С., тъй като същият е бил длъжен да предвиди настъпването общественоопасните последици на причиненото от неговото поведение деяние и е могъл да стори това.

По изложените съображения съдът прие за доказано, че обв. Д. Л. С. е извършил престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „б“, пр. 2, вр. чл. 342, ал. 1 НК, поради което го призна за виновен за това, че: *на 15.01.2020 год. в гр. Пловдив, при управляване на моторно превозно средство – автобус марка „Ман“ модел „Лайънс Сити“ с регистрационен № *** е нарушил правилата за движение:*

- чл.20 ал.1 от ЗДвП - *„Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват“*,

- чл.68 ал.2 от ЗДвП – *„ Водачът на пътното превозно средство от редовните линии за обществен превоз на пътници е длъжен да осигурява*

възможност за безопасно качване и слизане на пътниците“,

*и по непредпазливост е причинил средна телесна повреда на М. Н. Д. ЕГН *****, изразяваща се в счупване на лявата седалищна кост (счупване на долното рамо на лявата срамна кост), довело до трайно затрудняване движенията на левия долен крайник.*

По въпроса за приложението на чл. 78а НК:

Видно от приложената по делото Справка за съдимост обвиняемият С. не е осъждан и не е бил освобождаван от наказателна отговорност с налагане на административно наказание по реда на чл. 78а НК. Престъплението, за което му е повдигнато обвинение е извършено непредпазливо и за него НК предвижда наказание „лишаване от свобода до три години или пробация“. Не са налице и отрицателните предпоставки на чл. 78а, ал. 7 НК, като от престъплението, не са причинени съставомерни имуществени вреди. С оглед на изложените фактически и правни изводи са налице материалноправните предпоставки обвиняемият да бъде освободен от наказателна отговорност за извършеното от него престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „б“, предл. 2, вр. чл. 342, ал. 1 НК, като му бъде наложено административно наказание „глоба“ по реда на чл. 78а НК.

По въпроса за вида и размера на административното наказание:

Разпоредбата на чл. 78а, ал. 1 НК предвижда административно наказание глоба в размер от 1000 до 5000 лева. При индивидуализирането на административното наказание „глоба“ съдът отчете като смекчаващи отговорността обстоятелства за обвиняемия ниската степен на обществена опасност на личността му, предвид чистото съдебно минало на същия и обстоятелството, че е съдействал за разкриване на обективната истина. Ето защо и като не отчете наличието на отегчаващи отговорността обстоятелства, съдът определи и наложи на обвиняемия административно наказание „глоба“, ориентирано към минималния предвиден в закона размер от 1000 лева, като отчете, че глоба в посочения размер се явява съответен както на степента на обществена опасност на деянието и дееца, така и на финансовото състояние на обвиняемия, като прие, че именно така определеният размер на глобата, се явява справедлив и ще допринесе за постигане целите на наказанието.

По въпроса за лишаването от правоуправление:

Съгласно нормата на чл. 343г НК, във всички случаи на чл. 343, чл. 343а, чл. 343б и чл. 343в, ал. 1, съдът постановява и лишаване от право по чл. 37, ал. 1, т. 7 и може да постанови и лишаване от право по т. 6. Съгласно чл. 78а, ал. 4 НК, съдът, който налага глобата по ал. 1, може да наложи и административно наказание лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност за срок до три години, ако лишаване от такова право е предвидено за съответното престъпление.

Въпреки предвидената законова възможност, съдът не наложи на обвиняемия наказание лишаване от правоуправление, като отчете, че

обвиняемият се прехранва, работейки като ***, поради което отнемането на правата му, и то в предпензионна възраст (същият посочва, че му остават 2 години до достигането на възраст и стаж за пенсиониране), би го лишило от препитание.

По въпроса за разноските:

По делото в хода на досъдебното производство са направени разноски в размер на 2427,40 лева за съдебномедицинска допълнителна съдебномедицинска, автотехническа и допълнителна автотехническа експертиза. С оглед крайния изход на делото и на основание чл. 189, ал. 3 НПК, съдът осъди обв. С. да заплати по сметка на ОДМВР посочената сума.

По изложените мотиви Съдът постанови Решението си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: